K 513/856.

Nagy-Kőrös, márcz. 29. 1854.

Kedves Domokos!

Ne gondolja, hogy meghaltam, minthogy három utóbbi levele
válasz nélkül maradt; oh ne, még élek, sőt olykor
mozgok is, ebben különbözvén a plántáktól, mellyek
élnek ugyan, de nem mozognak, kivéve, ha szél fujja
őket. Kiszántom magam e hétországra szóló apathiából,
s ime, válaszolok!
Hogy első levele folytán még el nem küldöttem verse-
it, köszönje a 2-dikban nyilvánitott fenyegetésnek,
miszerint, ha el nem küldöm, személyesen fog értök
jőni. Már azért se küldöm el! csak azért se! hadd
lássuk, eljön-e értök!
Nagy-bátyai tisztes czimének lelkemből örülök; so-
káig éljen az unoka-húg, szülei s kivált nagybátyja
örömére!
Szegény Kovács bácsi halálát sajnálom; de olly
veszedelmes az a szobában-ülés, s folytonos levél-
irás. Mondtam neki, járjon, mozogjon, vadászszon,
törje a gémet és fogdossa a rókát; úgy kell neki,
ha már most meghalt, ő lássa.
Lám én bezzeg használom az időt. Éjente al-
szom s nappal úgy teszek, mintha alunnám. Dehogy
rontom magamat az írással! még levelet is röstel-
ve irok, uti figura docet. Ezt megvallám, de önre
nézve, kedves D. minden következtetés nélkül.
Egyébiránt életem olly rendesen nyikorog a szokott
vágányban, mint egy fakó szekér. Családom egész-
séges, Laci már a hic haec hoc-kal veszködik, Jul-
csa varr; én pipázok, mint mindég. A szerkesztők
ellenben káromkodnak, a közönség vár; de én meg-
maradok elvem mellett: jobb ha azt kérdezik, miért nem
irok, mintha azt kérdenék miért irok.

Eleget kérdezem én magamtól: miért is irtam hát? De hagyjuk ezt.

Versei közül a „Zongora mellett" szép! Kár, hogy az olly gyakran előforduló játsz(szál) szóban nyelvtani hiba van, s alig kijavitható.

Kél a bú fekete lovagja....

Éj-ellte lován átrobogja" talán könnyebb mint átfuttatja.

A „tavasz első" napján" szinte szép. Különösen a mageszme. Az alak is hibátlan. Nem mondok róla sokat, ez egy a legszebb versei közöl.

„Tavaszi hangok" — Jó, de a formán egy kevés darabosság, minőt az efféle vers meg nem szenved.

„rügyökkel" jobban rügyekkel v. rügyével, ez még lágyabb; s a többes nem szükség, sőt magyartalan.

„tavaszt", rim rá: „én art": ellenkező hangzása miatt nehézkes.

(kérdezém magam") Ebben prózaiságot vélek érezni, legalább az illy átlátszó lyrai alaknak üvegtisztaságá„tól elüt.

„földön jő" szőke" Az illyenért mondta Tóth Kálm., hogy azok a régi poeták, péld. Vörösmarty, abban tasz„tották a versirási mesterséget, hogy csupa u, vagy ő hangzóból álljon a költemény. Igaz-e?

„elibem" Kár a rimért, de nyelvtan ellenes, mert a ba-be rag nem vesz föl személyragokat: bám, bád, bája, vagy bem, bed, béje; tehát elé-m-be nem elibem v. elé-bem. Mert ezt mondjuk kert-em-be; de igy nem ragozunk: kert-be-m. Kü-rével: Kert-ben-y, kinek egy 20 ives levelére hónapok óta adós vagyok.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

„Szerelm-mel" nem hibás, de nehéz.

Egyébiránt mind a három vers jó. Az első s utósó **zenéje** által tűnik ki inkább; a második az eszme által, melly, legalább előttem, új és eredeti.

Fogadja szives ölelésemet, s folytassa kedves leveleit.

barátja
A János

AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA